

Rapport

Klacht

De heer E. klaagt erover dat de gemeente Bergen niets doet aan de overlast die hij ondervindt als gevolg van de situatie op de weg vóór zijn woning, waardoor het hem nagenoeg onmogelijk is om via de oprit de garage bij zijn woning te bereiken.

Beoordeling Bevindingen

over de verkeerssituatie tot 2007

1. De heer E. woont aan een weg binnen de dorpskern van Siebengewald, gemeente Bergen. De weg is open voor verkeer in beide richtingen en de toegestane maximum snelheid bedraagt 30 km/u.

Omdat de inrichting van deze weg en die van een naburige weg toeliet dat er harder werd gereden dan is toegestaan, besloot de gemeente in 2007 om verkeersremmende maatregelen te treffen.

Uit een luchtfoto van de weg die is verkregen via Google Maps blijkt, dat het overgrote deel van de aanwonenden beschikt over een oprit bij de woning. De gemeente wees er in verband hiermee op, dat aangezien een huishouden vaak over meer dan één auto beschikt volop op straat wordt geparkeerd

over de voorbereiding en uitvoering van de maatregelen

2. In opdracht van de gemeente maakte een ingenieursbureau een ontwerp met verkeersremmende maatregelen, waaronder de aanleg van diverse wegversmallingen, om zo de verkeersveiligheid te waarborgen.

Dit ontwerp is op diverse informatie- en inspraakavonden, onder meer op 30 augustus 2007, met belangstellende buurtbewoners besproken. Daarbij is aangegeven dat indien een bewoner het niet eens was met de plaats van een wegversmalling hij de gemeente kon vragen die te verplaatsen. Volgens de gemeente hebben enkele bewoners van die gelegenheid gebruik gemaakt, maar niet de heer E.

Nadat de beoogde locatie van de wegversmallingen was bepaald zijn de bewoners daar per brief over geïnformeerd, waarbij er is vermeld dat die locaties met verf op de weg zouden worden aangeduid en dat wie problemen dacht te krijgen kon reageren. Volgens de gemeente heeft de heer E. ook op deze brief niet gereageerd.

In maart 2009 zijn de wegversmallingen aangelegd. Één van die versmallingen is aangelegd recht tegenover de uitrit van de heer E. De weg is 5,5 meter breed en de versmalling is 1,5 meter breed, zodat het wegdek ter hoogte van de uitrit van de heer E. vier meter breed is.

over het probleem van de heer E.

3. De heer E. diende in september 2009 bij de gemeente een klacht in, omdat hij door de wegversmalling alleen met grote moeite en niet zonder veiligheidsrisico's vanaf zijn uitrit met zijn auto de weg op kon.

Volgens de gemeente wordt het probleem van de heer E. vooral veroorzaakt door auto's die op het wegdek en pal naast de toegang tot de uitrit staan geparkeerd. Daardoor wordt het zicht op de weg belemmerd en de ruimte op de weg bij het in- en uitrijden beperkt. Daarbij wees de gemeente erop, dat uit een proef was gebleken dat de ruimte voldoende was om met een personenauto de uitrit veilig te kunnen gebruiken.

over de behandeling van het probleem van de heer E.

4. De gemeente stuurde aanwonenden in de nabije omgeving van de heer E. op 19 oktober 2009 een brief waarin is uitgelegd dat er een probleem met het gebruik van een oprit ontstaat in het geval dat er vlak bij een wegversmalling geparkeerd wordt, en dat de gemeente het voornemen had om aan weerszijden van de versmalling een parkeerverbod over een afstand van circa 10 meter in te stellen. De gemeente wees verder op het volgende:

"Ons voorstel kan gevolgen hebben voor het parkeren van uw eigen auto of die van bezoekers. Wanneer u niet de mogelijkheid hebt om op eigen terrein te parkeren en daarom op straat parkeert, kan het zijn dat u na het invoeren van het parkeerverbod iets verder van huis moet parkeren. De afstand is echter zeer minimaal. Heeft u wel parkeergelegenheid op eigen terrein dan verzoeken wij u daar zoveel mogelijk gebruik van te maken en niet op straat te parkeren. Wij zouden dan graag van u horen hoe u over een dergelijke maatregel denkt en of u misschien nog andere oplossingen ziet. We willen duidelijk aangeven dat verplaatsing van de versmalling geen optie is. Voordat de versmallingen geplaatst zijn is hierover duidelijk gecommuniceerd en hebben bewoners de mogelijkheid gehad om verplaatsing te vragen. Hier hebben wij destijds geen reactie op gehad, waardoor we nu geen mogelijkheid meer hebben om budget vrij te maken voor een verplaatsing. Wij denken echter dat de voorgestelde maatregelen met medewerking van de bewoners het probleem ook kan oplossen."

Volgens de gemeente hebben de direct omwonenden, ook de heer E. zelf, afwijzend gereageerd, vooral vanwege het verlies aan parkeergelegenheid en ook omdat door de daar geparkeerd staande auto's automobilisten hun snelheid al matigen en zo al aan de veiligheid wordt bijgedragen.

over de klacht van de heer E.

5. De heer E. had in maart 2010 een gesprek met de burgemeester over zijn probleem. De burgemeester deelde hem per brief van 29 maart 2010 mee dat er geen noodzaak tot

verplaatsing van de wegversmalling was omdat de functionaliteit van de uitrit daardoor niet wordt aangetast. Dat doet zich alleen voor als aan weerszijden van de oprit auto's geparkeerd staan, maar op het voorstel voor een parkeerverbod is door alle omwonenden negatief gereageerd. Volgens de burgemeester was er dan ook geen aanleiding voor verdere maatregelen.

over het standpunt van de gemeente

6. Het college van burgemeester en wethouders van Bergen reageerde op de klacht en de in verband daarmee gestelde vragen met onder meer te wijzen op de gang van zaken en op het feit dat de aanwonenden meer dan eens is gevraagd om hun mening. Verder wees het college erop, dat ook nadien is getracht op constructieve wijze, met een parkeerverbod, het probleem van de heer E. op te lossen, maar deze optie strookt niet met hetgeen de heer E. voor ogen heeft.

7. Wegbeheerders zoals een gemeente volgen in het algemeen de "Aanbevelingen voor verkeersvoorzieningen binnen de bebouwde kom" (ASVV 2004) van het CROW, een landelijke adviesinstantie voor de overheid en wegenbouw en kenniscentrum voor verkeer, vervoer en infrastructuur.

In het ASVV 2004 is over wegversmallingen onder meer opgemerkt dat deze op vele manieren zijn uit te voeren. Indien de breedte van de rijloper (het deel van de weg dat het verkeer gebruikt) in de versmalling wordt afgestemd op grote voertuigen zoals vuilniswagens en bussen is het effect voor personenauto's gering.

Beoordeling

8. Het redelijkheidsvereiste houdt in, dat overheidsinstanties de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is. Dat impliceert dat een bestuursorgaan een beperkt individueel belang van een burger onder omstandigheden mag laten wijken voor algemene belangen, zoals de verkeersveiligheid.

9. Een gemeente heeft als wegbeheerder de zorg voor een veilig gebruik van de weg. Dat brengt onder meer mee dat maatregelen kunnen worden getroffen zoals het vaststellen van een maximum snelheidsgrens en zo nodig de fysieke maatregelen om verkeersdeelnemers te dwingen hun rijsnelheid te matigen.

In dit geval gaat het om een weg binnen de dorpskern, waar een maximum snelheid van 30 km/u geldt. De gemeente Bergen en aanwonenden zijn het erover eens dat fysieke maatregelen nodig zijn om het verkeer te dwingen de snelheid aan te passen.

De gemeente liet eerst een onafhankelijk verkeerskundig onderzoek doen en nadat aanwonenden hun mening hebben kunnen geven is, met ieders goedkeuring, ook die van

de heer E., tot de uitvoering overgegaan.

Op deze gang van zaken valt niets af te dingen.

10. Kennelijk had de uitvoering van de maatregelen voor de heer E. en in feite ook voor de gemeente, niet voorziene gevolgen. Immers, de heer E. heeft van een probleem als gevolg van de wegversmalling tegenover zijn uitrit tijdens de voorbereiding geen melding gemaakt. Uit het bericht van de gemeente aan de Nationale ombudsman blijkt ook dat het probleem van de heer E. is onderkend.

In dit geval is de oorzaak niet de wegversmalling, immers het nog resterende deel van de weg van circa 4 meter breed geeft voldoende ruimte om met een personenauto de weg op te rijden.

Die ruimte en het zicht op het verkeer op de weg wordt echter belemmerd door auto's die op de weg tot pal naast de toegang tot verzoekers oprit staan geparkeerd. Dat kan bij het uitrijden een risico zijn voor de veiligheid van het verkeer op de weg en van de heer E.

11. De oplossing van de gemeente - een parkeerverbod voor de weggedeelten aan weerszijden van de oprit - is door de omwonenden en ook de heer E. afgewezen. Dit, omdat de door de wegversmallingen toch al verminderde parkeergelegenheid nog verder zou worden beperkt, en bovendien automobilisten die daar geparkeerde auto's passeren hun snelheid toch al verlagen. Een alternatief is er echter niet. Het weghalen van de wegversmalling zou afbreuk doen aan de verkeersveiligheid en bovendien zou de vrijkomende ruimte op de weg weer als parkeerplaats kunnen worden gebruikt.

Het probleem van de heer E. is dus niet opgelost.

Gelet op de feiten en omstandigheden kan de gemeente daarvan echter geen verwijt worden gemaakt, nu zij heeft gedaan wat nog in redelijkheid van haar gevraagd mocht worden om dat probleem te verhelpen.

De onderzochte gedraging van de gemeente Bergen is behoorlijk.

Slotbeschouwing

De constatering dat de overheid een probleem van een burger niet kan verhelpen hoewel een oplossing wel mogelijk is, is uiteraard weinig bevredigend. In het geval dat de uitvoering van een maatregel op weerstand stuit bij de burgers, en voorzienbaar is dat als gevolg daarvan nieuwe problemen worden opgeroepen, staat de overheid voor de afweging welk belang het zwaarst moet wegen. In dit geval gaat het om het algemeen belang van de verkeersveiligheid op de weg en het, in feite gelijke, belang van een individu bij een goede, veilige toegang tot de weg vanaf zijn erf. De belangenafweging die de gemeente hier heeft gemaakt is hiervoor al als redelijk beoordeeld.

Die conclusie brengt niet mee, dat de uitkomst van die afweging daarmee onherroepelijk vast ligt. Er kunnen zich omstandigheden voordoen, die dwingen tot een heroverweging. Dat kan ertoe leiden dat een besluit moet worden genomen dat niet aansluit op de wensen van de direct betrokkenen. Het door de betrokkenen afgewezen voorstel van de gemeente kwam neer op een parkeerverbod voor een deel van de openbare weg. Het valt dan niet goed in te zien wat het nadeel is van een dergelijk verbod voor een individu die op eigen erf de ruimte heeft voor het parkeren van een of meer auto's. De gemeente heeft de bewoners al gewezen op die mogelijkheid, met het verzoek om medewerking, maar kennelijk zonder resultaat. Indien de situatie dat zou vragen kan medewerking ook worden afgedwongen door via een systeem van parkeervergunningen de beperkte ruimte op de openbare weg eerlijk te verdelen. Dat is kennelijk niet overwogen en het gaat ook ver om een dergelijk middel in te zetten voor de oplossing van een individueel probleem. Echter, indien een besluit in het algemeen belang leidt tot een onaanvaardbaar nadeel voor een enkel individu, dient de overheid wel te overwegen of dat nadeel dan niet zou moeten worden gespreid.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Bergen uit Bergen, is niet gegrond.

Onderzoek

Op 6 mei 2010 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift met een klacht over een gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Bergen.

Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het college verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tevens werd het college een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Het college van burgemeester en wethouders van Bergen berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond